

BORSSZEM JANKÓ

1933-ig szerkesztette: *Molnár György*

Főmunkatárs: GÁSPÁR ANTAL

AZ OLASZ TURNÉN

Gáspár Antal rajza

A RÓMAI HOTELCHEF: Csak gyűjjön beljebb madmazel, elhozattam Pestről a Gyula primást. Lemuzsikálja ez nemcsak magát, de még azt a hidegvérű ánglust is a lábáról.

Suvich után . . .

Most, hogy Suvich, Mussolini helyettese elutazott, fel lehet állítani látogatásának mérlegét.

Tehát:

Ugyanabban a lakosztályban lakott, amelyben Dolfuss, de természetesen azóta kicserélték az ágyat. Dolfuss szivaroskatulyája helyett visszahozták a régi ágyat. Csak az első reggelinél történt kis baj. Suvich be akarta tölteni egy csészébe a kávéját, amikor ijedten kiáltott fel a kiszolgáló főpincér:

— Böcsánat, ez a csésze Dolfuss kegyelmes úr lavórja volt, úgy látszik véletlenül ittmaradt.

Suvichról egyébként négyezer „suvick“ viccet csináltak Pesten. Azt is kitalálták róla, hogy nagy suvinista.

Tárgyalt Gömbössel, Kányával és Fabinyivel. Megállapodtak abban, hogy azok a gazdasági és politikai kérdések, amelyek szóbakerültek, beható eszmecsere alapján szolgálhatnak.

A pesti Suvichlátogatás eredményei közé tartozik még az is, a tárgyaló feleknek sikerült kölcsönügyekről is megbeszélést folytatni. Kölcsönösen ünnepelték egymást és ez a tárgyalásoknak nagy jelentőséget kölcsönözött.

Suvich elutazása után a pesti polgárok lázasan kutattak egy sereg kérdést Budapest-nek egy eddig ismeretlen terén, a Homlokterén. A hivatalos kommuniké szerint ugyanis erre a térre állították a legfontosabb kérdéseket. Lapzártakor még nem sikerült a tárgyalások homlokterébe állított kérdéseket megtalálni. (palásti)

==*==*

Harctéri jelentések a Marx-Hofból

Csak most, a polgárháború lezajlása után derült ki, hogy az ostromlott Marx-házból időnként jelentéseket továbbítottak a zendülés vezérkarához. Bécsi munkatársunk az alábbi jelentésekről szerzett tudomást:

1934 febr. 12. A kormánycsapatok a második emeletet elfoglalták. A harmadik emelet még a miénk.

1934 febr. 15. A kormánycsapatok a harmadik emeletet elfoglalták. A mosókonyha még a miénk.

1934 febr. 14. A kormánycsapatok a mosókonyhát elfoglalták. A kémény még a miénk.

1934 febr. 15. A kormánycsapatok a kéményt elfoglalták. Az égbolt még a miénk. (—ri lá—)

==*==*

Veszélyes kilátás

— Férjem gyöngéd, finom lélek! És csak azért mert hegedűművész. Tudósok állítják, hogy a foglalkozási ág mindig kiütözik az emberből. Engem a férjem, például, hegedűnek képzel és mielőtt játszani kezdene, előbb felhangol . . .

— Jaj, akkor én visszaadom a jegygyűrűmet a vőlegényemnek. Nem leszek a felesége.

— Ki a vőlegényed?

— A zenekarban — nagydobos!

==*==*

Mai idők

— Hallom, hogy az angol expresszvonatokon az utasok kényelmére külön gépirókoszokban gépirónöket alkalmaznak.

— És mindig akad, aki diktál a gépirónöknek?

— Hogyne, hiszen mostanában annyi diktátor utazik.

==*==*

Egy disznó főprengése

Balsejtelveim voltak. . . Semmi áron nem akartam indulni a disznótóros versenyen. De muszáj volt, Balsejtelveim be igazolódtak: mindjárt a verseny elején lecsúsztam — a torkokon

A tányérajku néger divathölgy Flapp Jackje

(Götz von Berlichingen)

==*==*

Arisztid és Tasziló

A Belvárosi bárban két arisztokrata pezsgőzik. Az egyik asztalnál Arisztid, egy másik asztalnál Tasziló. Amikor megpillantják egymást, nagy örömmel átszólnak egymáshoz:

— Szechvuszt Tasziló, pachancsolj kéchlek, gyeche át az asztalomhoz. . .

— Kéchlek. . .

— Kéchlek. . .

Arisztid erre átül Tasziló asztalához. Tasziló pedig Arisztid asztalához ül át.

==*==*

Ember és gép

Két pesti találkozik Newyorkban:

— Hogy megy a sorod? — kérdezi az egyik. — Van valami állásod már?

— Igen. Van itt egy tanár, aki föltalált egy szert. Ha eből egy nő karjába fecskendeznek, a nőnek gyereke születik. Ez a tanár alkalmazott engem.

— Minek?

— Tudod kérlek, néha kifogy a szer.

==*==*

A csodadoktor

Ebéd után feketénél:

— A Ferencvárosban egy Kuncz nevű orvos különös módon gyógyít. Ezért el is nevezték csodadoktornak.

— Vannak páciensei?

— De még mennyire! Pompásan megél a páciénturájából.

— No akkor csakugyan „csodadoktor“.

==*==*

A zöld eső

Nápolyi párbeszéd.

— Kérlek — mondja a futurista a költő barátjának — a multkor amikor a zöld eső esett éppen az utcán voltam és megázott a verskötetem. Egészen átfestette a zöld-eső. . .

— No nem ártott neki.

— ?

— Mert amúgy is éppen elég zöld volt!

==*==*

Színházi töprengés

ZSOLTRA NEM AD AZ

— EGYED ?

Március a Dunakorzón

— Mit gondolsz, Aladár, sikerül Suvichnak megoldani a Duna-medence problémáját?
 — Hagyj békét engem a Duna medencéjével, ilyen szép tavaszi időben jobban izgat a nők székszeplije.

Dollfuss nem fél

— Csodálatos ez a Dollfuss, hogy ezekben a forradalmi időkben olyan bátran megállja a helyét. Nem fél hogy valamelyik anarkista célba veszi.
 — Ugyan kérlek, olyan kicsi célpontot nehéz eltalálni.

==*==*

Nem is olyan lefejeetlen

— Olvasom, hogy Londonban egy mumiát operáltak meg. Hát nem csodálatos?
 — Mi van azon csodálni való? Tegnap operáltak az anyósomat.

==*==*

Indító ok

Külvárosi párbeszéd:
 — Mostanában történt, hogy egy bocsai gazdát meggyilkoltak egyetlen szál cigarettáért.
 — Hja barátom mindig a „dohányért” gyilkolnak!

MÁGNÁS

keverék, középamerikai és columbiai kávéfajtákból összeállított erőteljes ízű kávé

¼ kg. P 3-70.

MEINL GYULA r. t.

NEM DOHÁNYZÓK FIGYELMÉBE

A dohányfüst, sose voxál,
 Hogyha terád Nikotex száll. . .

*

ÜNNEPI CIM

Hallotta? A nagy purifikátor új címet kapott púrim alkalmából.

— Kormányfőtanácsos lett?
 — Dehogy. Purimfikátor.

*

A TIHANYI VISSZHANGNÁL

Én: Mit felelne Zsolt Béla, ha megkérdezném tőle, melyik kritikus az, akiért rajong kegyed?

A visszhang: . . . Egyed!

*

HAPPY END?

— Mond Erzsi, jól végződik ez a regény?

— Nem tudom. Csak azt látom, hogy összeházasodnak.

*

AZ INZULTÁLT FORGALMI RENDŐR DALA

Ha megversz is imádlak ér,
 Te ideges pesti egyén. . .

Fegyházbüntetés a házasságtörők ellen

A Leánykereskedelem Elleni Liga ülésén elhatározták, hogy törvényjavaslatot nyújtanak be az igazságügyminiszterhez, amelyben javasolni fogják, hogy aki megcsalja házastársát, azt öt évig fegyházbüntetéssel sújtsák.

megkezdődik a magánházak fokozatos átalakítása fogházakká. Naponta nyolc-, kilencezer házasságtörő kerül letartóztatásba és egy év alatt egyetlen fogházzá változik egész Budapest. Ekkor jelenik meg a miniszter rendelete, amelyben elrendeli, hogy a Markó uccai fogházat lakóháznak kell berendezni, Budapest többi épületeit pedig fogházzá kell átalakítani.

Adivatszalonok elegáns darócruhákat készítenek hölgyek számára. A férfiadivatüzletek kirakataiban megjelennek az első csikos frakkok.

A pásztorórán így szól a nő férfihez:

— Ha letartóztatnak és a fogházban találkozol a férjemmel, mond meg neki, hogy üdvözlöm. Én majd a te feleségednek adom át üdvözlötedet.

A korzón csinos nő sétál. A férj megjegyzi: „Jó nő

— Hol a felesége? Régi nem láttam.

— Hála Istennek, megszabadultam tőle.

— Megcsalta?

— Nem ettem bolondgombát. Hogy öt évre ítéljenek!

— Hát mit csinált vele?

— Megölttem.

(p.)

Dreher keksz

Molnár Jenő hátrahagyott írásai

Igy is lehet karriert csinálni

I.
A Modern Színház igazgatójának előszobájában egy türelmetlen, hirtelen szöke hajú, szúrószemű fiatalember kért beocsátást.

— Csak annyit mondjon kérem, — szolt fölényesen a titkárnak — hogy a színház legközelebbi ujdonságával kapcsolatban van nagyon fontos és nagyon sürgős közölni valóm.

Pár perc múlva kitárgyalt a direktori szoba ajtaján.

— Barcza Felicián vagyok, — mutatkozott be önéretesen az ismeretlen.

— Kérem... — motyogta hűvösen a direktor. — Mit óhajt?

— Igazgató úr ugyebár, a „Lila zsarátnok“ bemutatójára készül? — kérdezte könnyedén, mélyen belefúrva tekintetét a direktor merev arcába, savószemébe.

— Igen, de... — szolt kényelmetlenül a direktor.

— Hát én csak azért jöttem, hogy megmondjam: kár a benzinért, — ez a darab szörnyen meg fog bukni.

Ezzel se szó, se beszéd — sarkonfordult és gyors léptekkel távozott. Még csak el se köszönt.

— Az igazgató elképedve nézett utána. Ki ez az ember, mit akar ez az ember?... Hogy a „Lila zsarátnok“, aminek a kiállításába eddig huszezer pengőt ölt bele, (hitelezői utolsó pénzén) meg fog bukni?... Honnét veszi ez az ember?... Felpattant és az előszobába sietett.

— Mondja, hova tűnt ez a... Hogy is hívják csak?... Valami Felicián...

— Elment. Azaz hogy nem ment, hanem rohant... Miért? Talán meg tetszett bántani?

— Dehogy, dehogy...

És hirtelen más hangon kérdezte:

— Mondja csak nem vett észre rajta valami különösét?...

— Nagyon biztos volt a föllépése — felelte a titkár.

— Egyéb semmi?... Nem gondolja, hogy nincs valami rendben nála?... — miközben ujjával a homlokára előt motollált.

— Most láttam először igazgató úr, csak pár szót váltottam vele, de egészen normálisnak látszott.

Az igazgató visszament a szobájába és átvizsgálta a „Lila zsarátnok“ költségvetését. Egy barokkstilű hálószoba berendezés hiányzott még. Újabb kétezer pengő. Mindenestre törölte. Jó lesz valami más is, ami a kelléktárban található. Bár szentül hitt a darab sikerében, mégis kurtábbra fogta a gyeplőt s közben bosszúsán mormogta: „Micsoda szél hozhatta ide ezt a szúrószemű embert?“

II.

Felicián már a harmadik utcában járt. Itt felpattant egy villamosra. Negyed óra múlva már a Fortuna színház kapusától tudakolta, fenntalálja-e az igazgató urat.

— Melyiket tetszik keresni? — kérdezte a portás — mert hatan vannak.

— Azt amelyik a pénzt adja a színházhoz.

— Akkor tessék gyorsan elmenni a kerületi zálogházba... Most éppen ott találja az igazgató urat.

— Hogy hívják?

— Unglücklich Ede.

Felicián rohant a zálogházba. A pénztárnál megkérdezte:

— Itt van kérem Unglücklich igazgató úr?

— Hogy itt van-e? — mosolygott a pénztáros. — Nálunk állandó vendég. Tessék a szomszéd szobába menni, ott alkuszik az ezüstneműekre.

— Ezüstöt vásárol? — csodálkozott Felicián. — Per-

sze, biztosan a „Szilaj zebra“-hoz kell.

A pénztáros felkacagott:

— Dehogy!... A saját ezüstneműit adja el. A „Szilaj zebra“-hoz kell a pénz.

Felicián berontott a szomszéd szobába.

— Unglücklich igazgató urat keresem, — mondta műlélekszakadva.

— Én vagyok, — fordult meg egy kopaszos, cvikkeres úr.

— Barcza Felicián vagyok és csak azért jöttem, hogy megmondjam önnek: a „Szilaj zebra“ akkorát fog bukni a Furtunában, amelyet még nem látott a világ.

A következő pillanatban már ott se volt. Unglücklich úr olyan képet meresztett rá, illetve utána, hogy a rémület szobrárt nyugodtan lehetett volna mintázni róla.

— Ki ez az ember? — kérdezte a zálogház áruosztályának főnöke.

— Mit tudom én! — mondta keserű arccal Unglücklich úr — Én csak annyit tudok, hogy a „Szilaj zebra“ eddig tíz perzsaszönyegembe, két aranyórámba és a szüleimtől örökölt összes ezüstneműimbe került.

— Ne tessék búsulni, — vigasztalta a főnök. — Nagyon jó híre van ennek az operettnak. A „Szilaj zebra“ vissza fogja szerezni direktor úrnak azt a sok pénzt, amit a „Szerelmes viziló“ meg a „Csókos pávián“ elvitt.

— Gondolja? — csillant fel reménykedve Unglücklich úr szeme és hálásan megrázta a főnök kezét.

III.

A villamos elhagyta a város forgatagos uccáit. Széles országúton vágatott, amelyet bájos villák szegélyeztek. Még néhány perc és előtűnedezték a Babylon-filmgyár bástyaszerű falai, amelyek mögött megfeszített erővel lázas munka folyt: most készülnek a „Holdkóros buddhista“ című óriási film műtermi felvételei. A külső felvételekre még csak ezután kerül a sor.

Felicián leugrott a villamosról és besietett a filmgyár kapuján.

— Itt van a vezérigazgató úr? — kérdezte.

A harmadik épület felé irányították. Itt az első emeleten tisztviselők, rendezők, operatőrök és színészek tömegében, akik mind a hatalmas „vezérre“ vártak, utat tört magának. Egyesek dühösen rászóltak, de ő rájuk se hederített. Mikor végre a titkár szobájához ért, műlihegve szolt:

— Kérem jelentsen be azonnal a vezérigazgató úrnak!

— Pardon, az nem megy olyan könnyen, — felelte a meglepett titkár. — Nagyon sokan vannak előjegyezve. Tessék bemondani a nevét és az ügyet, amely miatt beszélni óhajt s majd néhány nap múlva érdeklődjék telefonon. Akkor megmondhatom, mikor fogadja a vezérigazgató úr.

— Ön téved, uram, — ellenkezett Felicián és fölemelte a hangját. — Vegye tudomásul, hogy életbevágóan, ennél is több: üzembévágóan fontos ügyben vagyok itt... „A holdkóros buddhistá“-ról van szó. Olyan titok birtokában vagyok, amely az Önök gyárára nézve egyszerűen az élet és halálkérdése. Jelentsen be, kérem, azonnal, de ha a vezérigazgató úr úgy találja, hogy nincs ideje számomra, a végén saját magára vessen...

A titkár mintegy megbűvölve szédült be a „vezér“ szobájába.

— Tessék! — mondta pár pillanat múlva udvariasan Feliciának.

— Barcza Felicián vagyok, — szolt a látogató.

— Ön valami titkokról beszélt a készülő óriásfilm-mel kapcsolatban... Halljuk!

— Csak azt akarom Önnek mondani, hogy én ismerem ennek a filmnek az eredeti kéziratát...

— No és?...

— ... és a fejemet teszem rá, hogy az a millió pengő, amit a „Babylon“ erre a marhaságra költ...

A vezérigazgató arca egy pillanat alatt lángbaborult. Felugrott, néhány lépést tett Felicián felé, mint aki támadni akar, vagy inkább talán egy váratlan merényletet siet elhárítani. A fiatalember nyugodtan állt, élesen a „vezér“ szemébe nézett és folytatta:

— ... az a millió pengő elveszett... fuccs! Ezt jól jegyezze meg magának!

A „vezér“ homlokán kidagadtak az erek, mintha valami megpattant volna az agyában. Kereste a szót, de csak rángatózott a szája, anélkül, hogy egyetlen hangot tudott volna kihozni. A fiatalember egy-két pillanatig farkasszemet nézett vele, aztán kirohant.

Odakint a folyósón megint utat vágott magának és

a várakozó tömeg szitkozódása közben szinte futó léptekkel hagyta el a telepet.

IV.

A Modern Színpad az utolsó hónapokban aratott viharos kudarcok után újabb rekordot teremtett: a „Lila zsarátnok” névre keresztelt vigjáték közröhejbe fulladt. A merevarcú, savószemű direktor toporzékolva szidta a dramaturgot, a rendezőt, a színészeket, végül sajátmagára mondotta ki a szentenciát:

— Oh én számár, miért nem hallgattam arra az éles szemű, zseniális fiatalemberre!

Csöngetett a titkárnak.

— Mondja csak... hogy is hívták azt a szemtelen frátert, aki ez előtt a vacak előtt... a „Lila zsarátnok” előtt betolakodott hozzám?...

— Csak arra emlékszem igazgató úr, hogy Felicián a keresztnéve. Tetszik tudni olyan ritka név... hát megjegyeztem.

— Ezt az embert teremse nekem elő, ha mindjárt a föld alól is... Megértette?

— Igenis. És mit mondjak neki, ha már előteremtetem?

— Azt, hogy másnap reggel nyolc órakor jöjjön be a színházba.

— Nyolc órakor? — csodálkozott a titkár. — De hiszen tíz előtt egy lélek sincs itt.

— Éppen azért, — felelte a direktor. — Szóval: nyolckor legyen itt és üljön be a dramaturgigazgató székébe. Ha pedig a dramaturgigazgató jön, egyszerűen dobja ki.

— Én? — kérdezte rémüldözve a titkár. —

— Nem maga, — Felicián fogja kidobni. De a gallériánál fogva. A lapoknak pedig küldjön kommunikét és jelentse be, hogy a Modern Színpad új dramaturgja X. Felicián, a kitűnő író, satöbbi, satöbbi.

Előbb ki kell, hogy nyomozzam a nevét... — vélte a titkár. — Meg aztán hátha nem is író ez a... Felicián... akarom mondani Felicián igazgató úr. Soha, seholy senki nem hallotta még a nevét.

A direktor leintett:

— Micsoda marhaságot beszél maga fiam!... Egy ember, aki a „Lila zsarátnok”-ról, amelyre esküdtem én, esküdt a dramaturgóm, esküdt maga, esküdt a rendező, minden szereplő, a sugó, az ügyelő, a kellékes a világitómester, a diszlettologató, a tűzoltó, esküdt a színházunk minden barátja és berendelt kritikusa, előre tudta, hogy szörnyen meg fog bukni, ez az ember, a színház Napoleonja (dramaturgja) Julius Caesara, a kritika Mussolinije. És ezt az embert én lestoppolom magamnak mielőtt még... Ebben a pillanatban megszólal a telefon.

MIHASZNA ANDRÁS nyilatkozata a körüfi forgalmi rendőr afférjáról

Hát nehéz kenyere van a közrekedési rőndérnek ammán szentigaz. Merhogy mostanság már nemcsak az össze-vissza szaladgáló autókat, motorbicigliket köll nekije nézni, hanem a pesti járókelők idegességét is. Halom, hogy a körút sarkán posztoló K-rőndér komámát megverte egy ideges fehéreseléd. Az illető fehérszemély ideges volt és hét aszonta, hogy ő bizony nem közrekedés, őt ne dirigálja még a közrekedési rőndér se. Osztt azzal nekiesett és piff-paff. No még ilyet! Az ideges naccságáról kiderült, hogy valami pénztárosné. Hát ammondí vagyok, megéri a pénzt: az ijen pénztárosné, aki úgy gondolkozik, hogy péz olvasva, Ká-rőndér verve jó. Ideje volna megtanítani az ideges

pesti fehérnépét a köz- (közrekedési) erkölcsre: hogyanem illik hatóságelleni erőszakot elkövetni a védtelen K-rőndérek ellen. Ha pedig egy nőszemély mégis erőszakoskodik, akkor őrszobára vele. Merhát rőndnek muszáj lenni!

— Direktor urat keresi a „Fortuna” igazgatója.

— Halló — szólt a telefonba — itt a Modern Színház direktora. — Szervusz, kérlek... Parancsolj... Hogy monddod?... Nahát, akárcsak nálam... sajnálom, öregem... Az utolsó vasamat vitte el... Mit mondasz?... Hogy előre tudtad?... Nem értem. Kicsoda?... Felicián?... Óriási! Na és hogy került hozzád ez az ember?... Dehogy... Honnét ismerném?... Biztosan valami mániákus... Hogy eltá-lálta?... Na hallod!... Vak tyúk is talál szemet. A „Szilaj zebra”-ról nem volt nehéz megjósolni... Úgy értem, kérlek, hogy operetteknél sohasem lehet tudni... Persze, ti vakon bíztatok benne... Igazán sajnállak... Nem, nem... Mondom, hogy nem tudom, ki lehet ez a Felicián... Na, szervusz, öregem...

Leacsapta a kagylót, rikkantott egyet, és a titkár nyakába vetette magát.

— Fiam — kiáltotta — most megtalálom az igazit, ezt a Feliciánt!... De nehogy eljárjon a szája!... Itt van ötven pengő, a legislegutolsó pénzem, a feleségem tartásdíjának heti részlete... Most rohanjon, vágja magát taxiba és addig ne merjen elém kerülni, amíg nem hozza magával Felicián mestert, a Modern Színház dramaturg igazgatóját.

V.

Késő este volt már, amikor a Modern Színház titkárnja a Prometheus-kávéházban rátalált Barcza Feliciánra. Ez volt a törzskávéháza, de az utóbbi időben kimaradt, mert már egy pikkoló erejéig sem volt hitele. Most a tükör alatt lévő diszasztalnál ült egy csapat lobogósörényű, tüzesszemű fiatalembertől körülvéve. A főpincér odahajolt hozzá:

— Barcza úr, kérem, a Modern Színházról keresik, személyesen a titkár...

Felicián hanyag mozdulattal felállt és a szomszéd terembe vonul vissza. A titkár szolgálatkészen követte.

— Igazgató úr... — így szólította meg és a mély meghajlásból kiegyenesedve várta a hatást.

De Barczának a szempillája se rezzen meg.

— Igazgató úr, — ismételte emeltebb hangon — azért jöttem, hogy a Modern Színház tulajdonosa nevében felajánljam Önnek a színház dramaturgigazgatói állását. Parancsoljon velem jönni... a kocsni várja.

Felicián fölényesen mosolygott, majd kegyesen megveregette a titkár vállát:

— Barátom, mondja meg a direktorának, hogy elkésett. Pont ma délben szerződtem le a „Babylon”-filmgyárhoz dramaturgigazgatónak. Na isten áldja!

Molnár József

Bécsi vers

Vilmos császár sokat vág fát,
A szocik is ezt csinálják,
Csakhogy a szoc.-demokraták,
Maguk alatt vágták a fát.

A bécsi polgárháboru után

Párbeszéd a Kärntnerstrassen:

— Vannak Önnek gyerekei?

— Egy fiú és egy lány.

— A fiú mit csinál?

— Politikai pályára készül.

— Államtudományi, vagy közgazdasági tudományokat folytat?

— Nem. Céliövöldébe jár.

VALUTA SPEKULÁCIÓ

Mindegy nekem, dollár vagy font,
Pengő, márka, frank vagy öre,
Legjobb tipp: ha kamatozni
Kiviszem az űgetőre.

TÜNÖDÉSEK

Seiffensteiner
Salamontul

☆ Oztot kérdezte o héten tülemtül voloki: „Mondja Solomon bácsi, hodjan von oz, hodj oz adóügyek terén mastanában o leggyüngédobb bánásmódot ígérík és o legkülansabb részletfizetési kedvezményeket nyújtják, de küzben oz ember föltonosan csak oztot olvas o zszornálban, hodj edjék nap ez o kávéház hozta le o rolót o nadj adók miatt, o másik napon meg oz o kávéház, de majdnem minden napra esik edj kávéházi csüd és oz ok majdnem mindig oz o bizemos sok küzteher?” Rágyojtottam edj faintosa Faintosra és o küvetkezü történetet mondtam el: Oz Olodárka grosztatája nadjbeteg. Mivel o kis onokáját szeretné látni, o szülők beküldik hozzá o jereket, de o lelkére kütik, hodj ledjen nadjon kedves o beteghez. Oz Olodárka bemedj, de pár pillonot mulva már jün is ki. „Waziz?” kérdezik o szülők. „Kikergetett” feleli o jerek. „Biztosan goromba voltál o groszppapához”. „Dehodj is voltam, — feleli o jerek — ellenkezüleg o legkedvesebben megkérdeztem nadjppapától, hodj: „Mondd, kedves nadjppapa, szeretnéd, ha cigányzenével temetnének el?” — Osz-posz: küüübelül ezért nem használ oz adóvégrehajtások miatt becsukott kávéházakkal szemben se oz o nadj kedvesség!

EGY HENTES SÓHAJA

— Lecsúsztam a disznótoros verseyenről... Hogy lehet ezt meg „torolni”?

Amin Pest mulat

STIMMEL

Azok a legbutább emberek, akik mindenre kérdéssel válaszolnak.
— Igazán?

CSAK STILSZERÜEN

Legillóbbnek tartom, ha szöke férfiak sötét színű és barnahajúak világosszínű öltönyöket viselnek.

— Jó, jó, de milyent viseljenek a kopaszok?

KIS PLETYKÁS

— Kidobom az új utazónkat — kiáltozik az egyik főnök — képzeled, azt híreszteli mindenfelé, hogy én hülye vagyok.

— Nyugodj meg — csitítja társa, majd megmondom neki, hogy nem szabad kipletykázni az üzleti titkokat.

A Borsszem Jankó albumából

Találkozás az égben

TÜRR ISTVÁN:
Ecco la! Megjöttem, mio generale,
Még sütemben zúg a Marcia funerale.
Mint esat orna-ásót polgárin temettek,
„Álgyugat” siromnál bizony nem „lüttettek”.

GARIBALDI:
Sose búsulj, bajtárs, harci dicsőségen,
Békes szántó-vető létem én is régen.
De az én barázdám, a te kanálisod,
Világ folyásának új, más medret nyitott.

TÜRR ISTVÁN:
Akkor hát, adj Isten!

GARIBALDI:
Fogadj Isten, térj be,
Halhatatlanságunk fénylő enyhelyébe.
Igaz is az „E z e r” ügy-e végső fogytán?

TÜRR ISTVÁN:
Egyre szaporodnak. Mind el se fogj tán!

A magyar-olasz barátság,

amelyet Suvich olasz államtitkár budapesti látogatása ismét megerősített, már évtizedekkel ezelőtt látható volt a Borsszem Jankó évfolyamaiban. A fenti rajz a legendáshírű Türr tábornok halála alkalmával, 1908. májusában jelent meg a Borsszem Jankóban „Találkozás az égben” címmel és a kép mellett látható szöveggel.

Pesti nő föprengése

Amerikában feltalálták a rádió-dajkát. Ez nem új dolog. A barátnőm már a rádió-gyereket is feltalálta: az ura két éve Berlinben él és az asszonynak itt Pesten született egy gyereke.

AZ ASSZONY BELESZÓL

Két bús pesti férj:
— Megjelent Móricz Zsigmond új regénye: Az asszony beleszólt.
— Az Életből van ez merítve barátom!
Az asszony nálunk is folyton beleszólt. Nálunk is?
— Nem. Nálunk én szóhoz sem jutok.

ORVOS ÉS VILÁGKRIZIS

Két pesti úr a kisszakaszon:
— Tudja mit olvastam? Az orvostudomány ötven évvel meghosszabbította az emberek átlagos életkorát.
— Mesebeszéd! Ma sem élünk tovább mint azelőtt.
— Na igen. Mert a közgazdászok viszont ötven évvel megrövidítették.

küllött inni. „Pizok fráter! — kiabálta döhösen o Hosenglanz — na és hol van az üt pengő?” „Ejnye, — méltatlankodott o fovaros — hát oztot hiszed, hodj ingyen fovaroztam én oz o sajtot vaját és pálinkát? — Dill-dall: ez o helyzet o horogkereszteseknél is. Nem kívánhatja senki, hodj oz o sok öldözést ingyen csinálják!”

PÁRIZSI HUMOR
(Magyar gyártmány)

Párizsban két úr találkozik:
— Peches ember vagyok! Hétfőn megvettem egy vendéglőt, kedden kiűtött az általános sztrájk.

— Látod, ugye mindig mondtam, hogy automata büffét vegyél!

SPECIALIS FAJTA

— Szeretnék egy rövidebb lábu, nagyobbfejű és nem olyan vékony agárkutyát, mint amilyenek a rendesek.

— Sajnálom, nagyságos asszonyom, az ilyen kutyákat születésük után azonnal vízbefojtjuk.

FŐ A NYUGALOM

— Tudod, mi a legújabb? Éjjel az autók dudu helyett reflektort fognak használni.

— Nagyszerű! Igaz, hogy több lesz a gázolás, de a lakók nyugodtabban alhatnak.

MAGYAR - BELGA BARÁTSÁG.

— Hallottad, Lipótnak az új belga királynak birtoka van Budapesten.

— Birtoka?
— Igen. Egész városrész. A Lipótváros.

DRÁGA CECH

— Disznótoros vacsorán voltam. Nyolcvan pengőbe került.

— Egy vacsora?
— És a kura a gyomorrontás után.

ÜZLETI ÉRV 1954-BEN

— Bármilyen árut szállítok Önnek huszonnégy órán belül készpénz ellenében.

— Sajnos — feleli a kereskedő — készpénzt nem adhatok valutáris nehézségek miatt.

— De hiszen én pengőről beszélek.
— Tudom, de az én szememben a készpénz pengőben is idegen pénz.

A SZOKÁS HATALMA

— Kisfiú — jelenti a bába a hentesmester apának — és három kiló nyolcvan deka.

— Tisztán vagy csonttal? — kérdi a boldog apa.

ÚJ NŐIKALAP DIVAT

— Hogy tetszik az új szalmakalapom?

— Remek, úgy áll rajtad, mintha a fejedből nőtt volna ki.

A KIS HALMOZÓ

Az ismert pesti szerkesztő kisleányát a közeljövőben kistestvérvével lepi meg a gólya. A leánykától megkérdezte a napokban a papája:

— Örülnél, ha kapnál a születésnapra egy kistestvérvékét?

— Igen, — mondta a gyerek. — kis idő múlva azonban hozzátette — de a jövő évre inkább egy kiskutyát szeretnék.

PONTOS INFORMÁCIÓ

Egy részeg ember oda megy a rendőrhöz:

— Biztos úr kérem, legyen szíves megmondani, hány óra van?

— Öt.

— Köszönöm, de kérem reggel vagy délután öt óra?

— Reggeli öt óra.
— Még csak azt szeretném tudni, ma reggel, vagy tegnap reggel öt?

BÜROKRACIA

Az úriember így szól a koldushoz:
— Itt van barátom tíz fillér.
— Sajnálom uram, nem fogadhatom el, hét óra elmúlt, már kasszát csináltam.

Borszsem Jankó

Színházi razziája

Öméltósága fess, delly sofförje

Öméltóságának, aki hagymából gyártja a parlómöt, van egy sofförje. A sofför persze nem sofför, hanem a Titkos titkos szerelme.

Az álsofför megelőzi az Esti Kurir utazási akcióját és Abbáziába viszi nyílt szerelmét a Titkóst, tehát a szerzők tavasszal ingyen nyaralhatnak majd Abbáziában.

Abbáziában rájönnek arra, hogy halálosak egymásba,

de végsőóra megjelenik Rátkai Öméltósága, aki nem tudja, hogy a sofför a francia gyáros, aki viszont nem tudja, hogy a Titkos csak azért nem hallgatja meg, mert nem tudja, hogy mindenki tudja azt, hogy senki sem tud semmit.

A Királysínház igazgatója megmutatja nyíltan, hogy a fiának a darabjához semmi sem drága és Titkos mellé szerződött még egy titkóst. Egy titkosrendőrt, akit Latabár alakít. Ez kinyomozza, hogy a sofför sofförje azonos azzal, akit nem keresett senki. Amikor mindez kisu, Orosz Vilma megmutatja a legújabb divatú bélyegnagyságú nadrágot.

Rátkai is rájön arra, hogy a sofför a dellykveus és csak akkor mond le Titkosról, amikor az álsofför megveszi a hagymaparfömggyárat.

Jó volt még Tabódy, akinek számára Békeffy kitünő szerepet „sirt”. A díszleteket nem pántjuk, mert szépek. A zene gyöngyörű. P. L.

✱

UTAZÁSI ÉS SZÍNHÁZI HIREK:

Zsolt Béla hír szerint a Párisi vonaton Egyedre utazik.

✱

Egyed Zoltán állítólag statáriális bíróság elé kerül: kisziklatta a Párisi vonatot.

✱

EGY PER ÉS MÁS SEMMI

Heim Imre, a fiatal slágerkomponista beperelte Eisemann Mihályt zenei plágium miatt. A tárgyalás után egy rosszmájú hírlapírótól megkérdezte valaki:

— Ki volt a vesztes?

— Offenbach — hangzott a válasz.

Színházi levelezőnk intim postája

Színházi hírnökünk, alúírott lenti,
A Borszsem Jankónak ezeket jelenti:

Móricz Zsiga úrnak rém nagy a haragja,
Mert szezon közepén jött ki a darabja.

Mért nem ezzel kezdtünk? — szólt Vojnovich, — okkal:
Nem jó elkezdni soha Rokonokkal.

Bár a helyzetünk még meglehetősen gyatra,
Sokan szállnak fel a Párisi vonatra.

De miközben kegyed elfoglalja helyét,
Megcsóválja Egyed a megmosott fejét.

Aztán ceruzát kap bosszúsán kezébe,
S néhány haragos szót ír a „Notesz”-ébe.

Színházak pletykája pillanatra hallgass,
Ritka vendége van Pestnek: Lili Darvas.

Örömmel fogadta őt az egész város,
Lipót-, Terézváros, s Molnár Ferencváros.

Biller Irén szintén hazaruccant Pestre,
Neki sem volt kérem afférje itt egy se.

Hogy okos nő Biller nem mondják hiába,
A férjét otthagya ő Amerikába.

Bethlen grófnőnek is darabja jön kérem,
Szerző a művéről ezt mondta szerényen:

Kiegyezem abban, ha tizig fog menni. . .
Tiz évig, mint férjem, a vágyam csak ennyi.

HESZ FERENC

✱

ABRAHÁM ÉS IZSÁK

Vége a karrierednek, — ugratják Ábrahámot.

— Csak nem?!

— De igen. Jön a fiatalosság. Most fogadták el a Magyarban egy bizonyos Izsák operettjét. És megváltozik a biblia. Téged feláldoznak Izsákért.

✱

Egy destruktív színházi kritikus főprengése

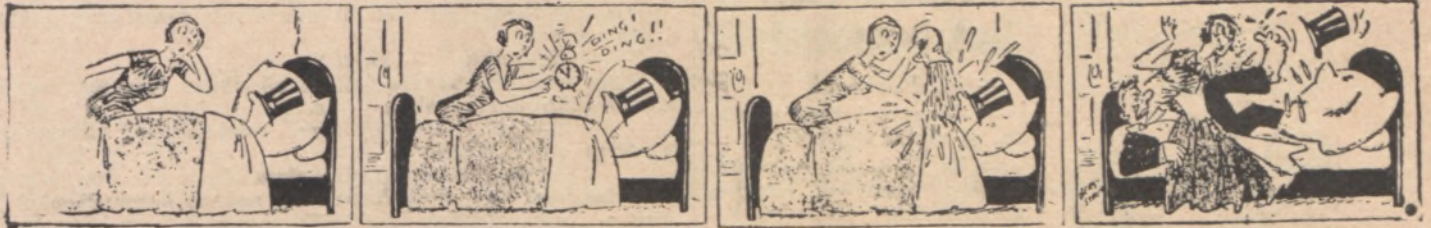
... HALLGATOM S FÉL-
ALOMBAN VAGYOK MÁR...
CSEREBOGÁR... SÁRGÁ CSE-
REBOGÁR...!

Az elegáns asszony

d'Orsay Milord parfümjét és d'Orsay kilenc árnyalatban kapható Dandy pudrjét használja. Minden szaküzletben beszerezhető.

Kép szöveg nélkül

(London Opinion)

Bécsi csendélet 1934.

(TÖRTÉNIK: EGY GOETHE-UDVARI LAKÁSBAN.)

Védőr (ebédet, közben odaszól a feleségéhez): Fiacskám, a Marie-t elsején ki fogod rúgni!

Védőrné: Miért?

Védőr: Ma reggel megint nem pucolta ki a gépfegyvereket! Azonkívül nézd meg a bútorokat, újjnyi vastagon van rajtuk a puskapor... Igy nem lehet háztartást vezetni!

Hansi (kinéz az ablakon): Papa, papa! Karhatalom bácsik jönnek!

Védőr: Igen? Hozzál csak, fiam, a spájból egy kézi-gránátot! Ott van felakasztva a dunsztosok mellett! De nehogymegint a szalámit akaszd le... (Feleségéhez:) Kérlek, tegnap éjszaka a sötétben ez a kölyök eltévesztette a handgránátokat és a harc hevében kidobtam az ablakon két rúd szalámit és vagy másfélkiló vadászkolbászt.

Hansi (hozza a gránátot): Tessék papa... Én húzom meg a gyújtószinórt! (Meghúzza.)

(Védőr kidobja az ablakon a kézi-gránátot. Válaszul kiskaliberű gránátok potyognak be a szobába, egyenesen a feleségtáiba.)

Hansi (tapsikál): Ojjé, maceszgombóc!

(Detonáció. A szoba egyik fala kidől.)

Védőrné (nézi a beomlott falat): Remek! Ugyis falat akartam törteni!

Védőr: Hansi! Szaladj át a Schmied bácsiékhoz és mondd, hogy a papa kéreti, adjon kölcsön pár marék gépfegyvergolyót. Elsején visszaadom! (Megkapja a golyókat, odaáll a gépfegyverhez, lövöldözik.)

Védőrné: Papa, hagyd most azt, egészen kihül a mártás!

Védőr (harcol): Tegyétek a sparhertra!

Védőrné: A sparherthban már nincs tűz és egy szem tüzelőnk sincs itthon! Fogalmam sincsen, hogy min sütöm meg a palacsintát!

Védőr (kidob hat gézigránátot): Lekvárral töltsd meg!

Védőrné: De ha mondom, hogy nem tudom megsütni!

Hansi (beszalad): Papa, kitzúztuk a fehér alsónadrágot! Az egész ház megadta magát! (Ennek dácára becsap egy gránát, Hansi kihajol az ablakon.) Na, mi lesz ott?! Már mondtuk, hogy „phü, phü, nem ér a nevünk!”

(A bútorok tüzet fognak, lángol a szoba.)

Védőrné: Papa, hagyd abba!... Már sütöm a palacsintát!

(—rög.)

Tekintse meg jobb
szaküzletekben a

FILTEX R. T.

legujabb női
ruhaanyag
mint áit

Sláger-rejtvények

(A mult évben már közöltünk egy új rejtvényszort, amikor is bizonyos megadott helyzetekből kell keresni a megoldást, ami mindig egy divatos táncsláger refréne. Azóta új slágerek keletkeztek és betölük egy csokorraló új rejtvényt mutatunk be.)

Gömbös Gyula áll a parlamentben, körötte nagy vihar, az ellenzék ordít, jobbról-balról rángatják a kabátját.

A megoldás:

(Hát erdemes volt?)

Kisfiúnak a mamája egy pár virstlit ad a kezébe. A gyerek eldobja a virstlit, bög.

A megoldás:

(Anyám én nem ilyen lovat akarlam!)

Fedák Sári nagyot sóhajt.

A megoldás:

(Szeretnék még egyszer hássz éves lenni!)

Hitler Adolf meghatoltan nézi Dollfuss kancellárt.

A megoldás:

(Ez az én szeretőm, ez a kicsi barna.)

Házasságközvetítőhöz beállít a kétségbeesett mama rettenetesen csúnya, öreg lányával.

A megoldás:

(Vághalom egy aó nár!)

Zeneszerző irigykedve nézi Puccini egyik gyönyörű áriáját.

A megoldás:

(Lesz magam iszt a zeném!)

Alföldi faluban szakállas boltos pipázik az üzlete előtt. Cégtábla: „Grossz Ábrahám fűszerüzlete”.

A megoldás:

(En vagyok a fald Grossza egység!)

Radó Sándor, a kupléénekes szerénadót ad Salamon Bélának.

A megoldás:

(Ha te úgy szeretnél, mint ahogy én léged!)

G. L.

==**==

Lopkodják a szinpadai szerzők ötleteit

A szinpadai szerzők javaslatot készítenek az irodalmi elsajátítók ellen. A javaslatot Indig Ottó szövegezi.

==**==

Magyar-Mannheimer jubilál

Rangja nincs, csupán ennyi: zseniális festő,
Egy ország ünnepli: hetvenötévés lett ő,
Magyar-Mannheimer jubilál.
A Borsszem Jankó is szalutál,

Minden angol nő

levendula illatot használ, s mosdóvíze, fürdője el sem képzelhető Lavin nélkül. A 6 filléres Lavin pezsgős, tengersós levendula tableta a mosdóvízbe dobva, frissíti, élénkíti

arcát, testét. A Lavin kapható minden szaküzletben 6 darabos tekercs 30 fillér.

Jampec Pali link bemondásai

— Pá, Palikám!
— Jónapot, jobban mondván, jó szelet, angyalom.

— Mi az maga már márciusban kezdi a vitorlás szezonot, hogy jó szelet kíván?

— Tévedés, édes egy vitorlavászoncselédem, még pedig két okból.

— Halljuk.

— Az egyik az: hogy amióta magával Siófokon zátonyra futottam, nem vitorlázom többé, sőt félve húzom be a vitorlátam ennek még a gondolatára is. A másik pedig az, hogy nem a vitorlás szezon miatt kívánom a jó szelet, ha-

nem az új párizsi női divat: a „fuj a szél” forma mián.

— Már maga is hallott erről a „fuj a szél”-ről?

— Mi az, hogy hallottam? Kivülről fujom.

— És mit szól hozzá?

— Remeknek találok. Alig várom már hogy az ilyen „fuj a szél” ruhába öltözött nők körül szélhámoskodjak.

— Azt elhiszem, maga kujon. Már szeretné hámozni róluk a szelet, mi?

— Mit csináljak, ha én már ilyen megrögzött plátónikus vagyok.

— Plátónikus? — Maga?

— Igen. Sosem érdekelt a nő díszes selyem rongya, izgató dekoltázsa, csak a — teste!

— Mit szól Patou új uccai kreációihoz? Csupa kényelmes, síma ruha.

— No nem lesz az olyan síma. Az a sok pör és végrehajtás, ami egy ilyen Patou ruha számla benyújtása után jön, — férjek részére egyáltalában nem lesz se kényelmes, se síma.

— A füstszínű színárnyalatokról mi a véleménye?

— Kitűnő ez is. A mai általános leégéshez a füstszín a legstilszerűbb.

— Ezt a papa is mondta ma odahaza, sőt ő szerinte olyan nagy a leégetség, hogy a füstszín már ki se fejezheti, csak a pernyeszín vagy a korom. De a mama leintette.

— Miért?

— Mert csak a korom szót hallotta és dühösen kifakadt: Alfréd már megint kezdted? már megint a korommal van bajod?

(h. f.)

MINDEN ÚJ ELŐFIZETŐNEK

aki legalább fél évre előfizet a *Borszsem Jankóra*, egy MORISSON-féle készítményekből összeállított

ajándékdobozt küldünk

tetszés szerint férjnek vagy nők részére.

Vízszintes sorok: 1. Mult héten lefolyt gazdasági konferencia két államférfia; 14. Áttevés; 15. F-el időjelző; 16. Az első gözmozdony neve (Stephenson); 17. Féreg; 19. Tugul; 20. Vissza: hordókból szívnaq vele; 21. Megdicsőült; 22. Utálatban van; 23. Ezen jár a vonat; 25. Sporteszköz; 26. Mohamedán női lakosztály; 27. Pára; 28. Visszafelé: koros hiányos ékezettel; 30. Talán; 31. Személyes névmás; 33. Férfinév tárgyesetben; 37. Szerencsétlenül járt uralkodó; 38. Kitéltetlen; 40. Közép-Olaszország legnagyobb folyója; 43. Igekötő; 45. Hét nap; 46. 5—50—100 Rómában; 48. Személyes névmás; 49. Mentális kezdete és vége; 51. Hónap-rövidítés; 53. Vissza: nyári étel; 55. Magyar város; 56. Betegség és állat is; 57. Ige feltételes módban; 58. Három számból álló számcsoport; 59. A lochnessi kacsa; 60. Előélet a törvényben; 61. Gyönyörét találja benne; 63. Kozmetikus is teszi; 64. Egész világon nagy feltűnést keltett családi ügy.

A Borszsem Jankó keresztrejtvénye

A megfejtők között 20 jutalmat osztunk ki
Beküldési határidő: márc. 10 Készítette: Bock Gyula

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14												15
16						17		18			19	
20					21						22	
23				24		25				2		
27			28		29				0			31
		32		33		34		35			36	
		37						38				
39					40			41				42
43	44		45					46		47		48
49		50				51		52		53		5
55					56						57	
58					53a			59			60	
61					62						63	
64												

Függőleges sorok: 1. Csatakosan; 2. Mórus regényének címe; 3. Esztelelenül (belerohan); 4. Itt alant szinonimája, T-vel a végén; 5. Útcátokban van; 6. Író, volt színigazgató monogramja; 7. A doctor cím nyerhető el itten; 8. Liba-hang; 9. Gyilkolt; 10. Névutó; 11. Rovar; 12. Téboly; 13. Itt verték meg a görögök a perzsákat Kr. e. 480-ban; 17. Pénzügyben található; 18. Fialat állat; 24. Ami bizony nagyon jól esett ebben a szomorú világban; 26. Paripa; 29. A virág teszi, ha megjön az ideje; 30. Sivít kevert betűi; 32. Német város a Duna mellett; 34. L. T. B. 35. . . . enovics; 36. Festmény; 39. Szomorú szer-tartás; 41. Nagyközség; 42. Kikémlelte, más szóval; 44. A nyáj a réten. . . 45. Személynek is, árúnak is lehet ez (ék.); 47. Virágtartó és bögre is van ilyen; 48. Belga szobrász és festő (3—4-ik betűje felcserélendő) vége fonetikus olvasva; 50. Római császár; 51. Hajnal utca 9. I. 3. 54. Testrészt; 58a. Moziban látható; 60. Puzon páratlan betűi; 62. Kötőszó; 63. Majdnem süt.

Olcsóbban, mint bárhol vehet a gyártónál,

NEDELKO SÁNDORNÁL
Budapest, VII., Károly körut 15. sz.

90 éves cég

Ablak (redőny) vászon minden szélességben, „**FLOS**” önműködő **redőnyrúd**, hátizsák, ponyva, pokróc, zsineg és kötél **gyári áron**.